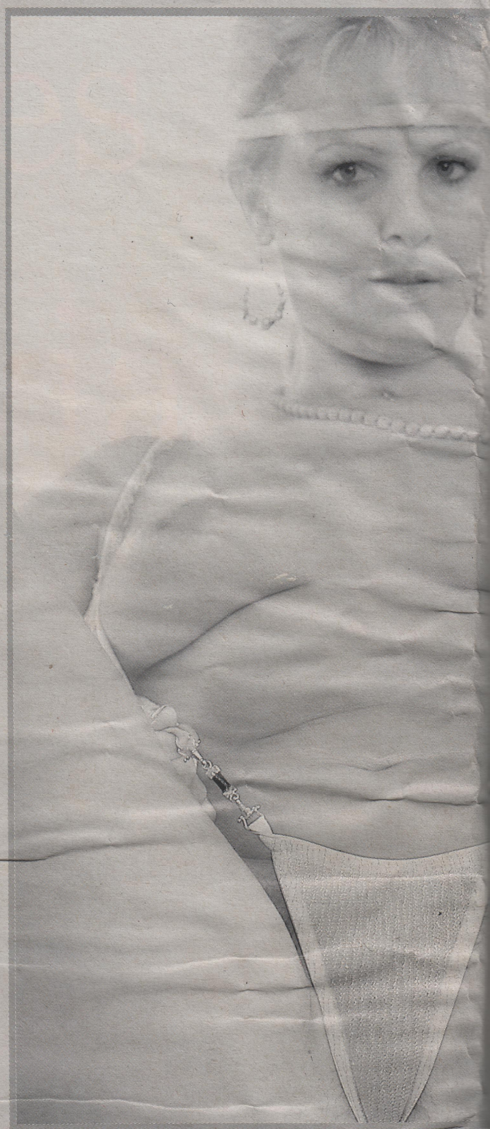
club
CONTINENTAL
het tijdschrift met de sexcapade

Ontvoerd en gedresseerd door punks

MIJN MINNAAR DE PYTHON

Nummer 113 - Verk. pr. Fl 5.95 - Bel. 100 Fr

Een advertentie zoals vele andere...

AANTREKKELIJKE BLONDINE van 28, arrogante tieten, uitdagend lichaam, zachte en geparfumeerde huid, sensueel en prat gaand op een enorme verbeeldingskracht, zoekt vrouwelijke partner om samen te poseren. De charmefoto's maken haar passie uit, ze verveelt zich... welk Luiks (of ánder !) meisje wil haar gezelschap houden ? Antwoorden door bemiddeling van het magazine.

We gaan er niet over uitweiden hoe we precies met die « aantrekkelijke blondine van 28 » in kontakt kwamen, want dat zou één van onze redakteurs in geen geval appreciëren... Dus lekker beroepsgeheim geblazen, je weet wel ! Maar kom, we geven u tóch de kans om de schattige Laure te leren kennen. Ze woont in een gemeente, die de meeste Vlamingen niet zullen kennen : Voroux-Lez-Liers...

— Ik ben gewoon als dol op sex, de sensualiteit heeft geen geheimen voor me, ik poseer sedert twee jaar voor vrienden, minnaars of eenvoudigweg voor de amateur-fotografen die me het vragen. Ik stel alles in het werk om mijn lichaam « op peil » te houden. Ben ik begeerlijk, ja of ja ? Ik kan niet leven zonder bewondering en wellust op te wekken. Voor de lens, wik en weeg ik mijn « macht ». Ik produceer allerlei toestanden : pervers, betoverend, brutaal, vrouwelijk, uitdagend... Blond en rose als het genot, is het niet eens zo makkelijk om u te verklaren wat ik gedurende een pose-sessie allemaal voel ! In de studio, kan je onmiddellijk het woord « hoogspanning » gebruiken, mijn handen verdwalen dikwijls op mijn borsten, op mijn buik en zelfs op mijn kut en anus. Wat verrukkelijk om me zo in publiek aan te raken, wat fantastisch om in het ogenschijnlijk onversmoorbaar oog van een camera « binnen te dringen »... Verschillend zijn, alles aandurven, me in de afgrond van de immoraliteit laten vallen, geeft extra-stimuli aan mijn esbattementen. Maar de eenzaamheid begint me parten te spelen. Ik snak naar de aanwezigheid van een meisje dat net zo liederlijk is als ik. Ik ben ervan overtuigd, dat we samen buitengewone kiekjes zouden realiseren ! Onder andere...

De charme van de jaren '60

We weten uiteraard ook wel dat we in herhaling vallen, maar het is nu eenmaal een feit dat velen onder jullie nog steeds entoesiast reageren om deze rubriek absoluut in stand te houden ! En vermits de klant (lees : lezer) koning is...

Jawel, jullie harten en breinen *druipen* gewoon van heimwee, want het is duidelijk dat al die zogenaamd « moderne » toestanden jullie voorkeur niet weg kunnen dragen. Het is trouwens een vaststaand feit dat hoge hakken en kousen een vrouw maksimaal « ten goede » komen... Wijde broeken, dito pulls en lange mantels zijn zeker niet van aard om de vrouwelijkheid op te peppen.

Om u plezier te doen en om u te bewijzen dat bepaalde jonge meisjes zich op een terugkeer naar het verleden koncentreren, presenteren we u Rose en haar passie voor de jaren '60.

Ze is mooi, blond, slank en haar ietwat brutale glimlach kan de kwetsbaarheid in haar blauw/grijze ogen niet verdoezelen.

Haar jeugd en haar entoesiasme, vielen ons enorm in de smaak. Maar we kunnen haar beter zelf aan het woord laten…

— Eerst en vooral, wil ik u feliciteren voor de kwaliteit van uw magazine én u danken voor de gein die ik er telkens weer uitpuur. Ik ben gewoon verzot op de sixties en heb dan ook altijd verschrikkelijk genoten van de foto's van die grandioos uitziende meisjes met hun kaalgeschoren kutjes, netkousen en hooggehakte schoentjes.

Jawel, ik veréér die periode, toen de vrouwen nog échte vrouwen waren en men er sexy uit kon zien zonder onmiddellijk téveel de aandacht op zich te trekken. Wanneer men het nu aandurft om in korte jurkjes en nauw aansluitende spullen op de proppen te komen, wordt men onophoudelijk op fluitkoncerten getrakteerd en keilen de mensen je kwaadwillige opmerkingen naar het hoofd. En nochtans zijn alle dingen die op dat bewust tijdperk betrekking hebben fantastisch « voedsel » voor al mijn fantasma's. En ik beschouw me geenszins als een soort buitenbeentje… Bijna alle mannen uit mijn kennissenkring denken weemoedig aan die ophitsende troeven terug en laten zich door hun verbeelding op sleeptouw nemen, want in de realiteit… !

Pervers raffinement

Brutale neukpartij

Vaarwel taboes

Ik denk ook dat de meeste vrouwen bang zijn om de blikken (en dan vooral de vrouwelijke !) te trotseren en zich daarom in klassieke kledingstukken « opsluiten »... Natuurlijk heel erg spijtig, want de straten zien er steeds triester en banaler uit.

Of anders, is het de punk-stijl die primeert en daar hou ik helemáál niet van ! Maar kom, ieder z'n meugje... Ik ben evenwel van mening dat het voor de vrouwen een must is dat ze bekoorlijk blijven en dat ze er in de eerste plaats moeten voor zorgen dat hun « sieraden » op prijs worden gesteld. Hoe ? Nou, door ze op hun voordeligst te presenteren, natuurlijk ! En daarvoor zijn de retro-« wapenrustingen » zonder meer het einde... en geloof maar, dat de mannetjesputters er gevoelig voor zijn.

Een tijdje geleden, voerde ik een nummertje voor mijn minnaar op. Ja, je kan het best een pervers raffinement noemen ! Net zoals een star nam ik eerst een schuimbad, daarna « kleedde » ik me langzaam in mijn verleidelijkste niemendalletjes : jarretelle-houder, « balkon-beha », zwarte kousen en dito schoenen... Hij stond gewoon op springen, maar ik liet me niet verwurmen, zelfs niet door de aanblik van zijn troebel staande ogen en die van zijn lul die een rasechte tent in zijn pantalon vormde.

Ik serveerde hem een verrukkelijk etentje, rijkelijk overgoten met een Saint Emilion 1982. Ik heb spijtig genoeg slechts kleine tetters, maar u kan ervan opaan dat ze hem in dat speciaal behaatje letterlijk biologeerden ! Hij wist met zijn ogen en zijn handen geen blijf meer. Wel, op een bepaald moment, kon hij zich natuurlijk niet langer in toom houden... Hij gooide zich als een beest op mij, rukte me de lingerie van het lijf en hij produceerde een brutale neukpartij. Feit is uiteraard dat ik zoiets biezonder lekker vind ; hij streelde, zoog en naaide me tot ik er kompleet uitgeteld bij lag. Ik hield er naderhand een grandioos gevoel aan over. De « liefdesduizelingen » kunnen gewoon met niets anders vergeleken worden... !

Het is een must, dat ik me lekker in m'n privé-huidje voel zitten ; evenwichtigheid en aantrekkelijkheid moe-

ten voor elke vrouw het doel uitmaken... Nou, zo kijk *ik* er toch tegenaan en ik kan u verzekeren dat mijn sexueel leven er geen hinder van ondervindt, integendeel !

Als je haar ziet, kan je daar geen sekonde aan twijfelen. En jullie, trouwe lezers, houden jullie van kaalgeschoren spleten en zwartgekouste benen ?

Schrijf ons... en wij nemen de rest voor onze rekening !

SCHAAMTE + WELLUST

Een half jaar geleden, was ik een jonge vrouw als alle andere. Een mooie meid die wist wat ze wou en zich van niemand iets aantrok. Voor vaste verhoudingen had ik geen belangstelling. Aanbidders had ik bij de vleet en ik maakte het hen nooit moeilijk. Waarom zou ik ook? Als je jong bent, moet je genieten. Ik was niet van plan mij aan iemand te binden. Als ze mij begonnen te vervelen of dachten dat ze rechten op mij hadden, zette ik ze aan de deur, zo eenvoudig was dat.

Nu is alles anders geworden. Neen, mooi ben ik nog steeds, maar van mijn onafhankelijkheid blijft niets meer over. Dat is de schuld van Max. Hij is het die mij mijn zelfstandigheid heeft ontnomen, die mij beetje bij beetje in zijn macht heeft gekregen, tot ik als was ben in zijn handen, kneedbaar en gewillig, klaar om alles te doen wat hij van mij verlangt. Hij domineert mij en wat het ergste is, ik wil dat hij het doet, ik hou ervan. Ik overdrijf niet als ik zeg dat hij mijn meester is en ik zijn slavin ben geworden...

Ik veronderstel dat het allemaal teruggaat tot mijn jeugd, toen ik het nogal moeilijk had. Toen ik een jaar of tien was, verhuisden mijn ouders van de stad naar een dorpje in Limburg. De verandering van school was het begin van de problemen, omdat ik als stadskind niet door mijn klasgenootjes werd aanvaard. Aangezien ik een keer had moeten overzitten, was ik een jaar ouder dan zij. Ik sprak hun dialekt niet, kortom, ik was een vreemde eend in de bijt. Iedereen weet hoe wreed kinderen kunnen zijn... Omdat ik ondanks alles geaksepteerd wou worden, werd ik een haantje de voorste, een ondeugend nogal wild kind. Dat maakte mij dan weer tot het favoriete mikpunt van onze juffrouw, die mij trouwens nooit had kunnen luchten. Ze pestte mij op allerlei manieren, gaf mij oorvegen en deed mij regelmatig in de hoek staan, soms met een ezelsmuts op. Ik onderging die vernederingen met een mengeling van wellust en diepe schaamte, terwijl de andere kinderen zich kostelijk amuseerden als ik gestraft werd. De ultieme straf was natuurlijk het pak slaag, maar de eerste maanden slaagde ik erin daar aan te ontsnappen. Niet omdat de juffrouw het niet probeerde, o nee ! Ze deed haar best, maar omdat ik mij elke keer verzette als een echte wilde kat, moest ze mij altijd laten gaan. Tot de dag, dat ze er een andere onderwijzeres bij haalde...

Met hun tweeën konden ze mij wél de baas. Ik werd gillend naar het podium gesleurd en na een wild gevecht lag ik over de knieën van de juffrouw, die meteen mijn rokje naar omhoog schoof. Dit was haar grote triomf! Terwijl ik bleef tegenspartelen, zei ze dat ik nu eindelijk mijn welverdiende straf zou krijgen, op mijn blote billen. Mijn broekje werd afgestroopt, en het opgewonden gejoel van de andere kinderen deed mij bijna doodgaan van de schaamte. Toch denk ik niet met wrok aan dat incident terug, maar wel met opwinding. Ik was trouwens echt een onhandelbaar kind, zodat het pak slaag niet onverdiend was. Het heeft echter wel een diepe indruk op mij gemaakt, in die mate dat het idee van slaag mij nog steeds geil maakt. Op een keer ben ik er in het park getuige van geweest dat een moeder haar dochtertje een paar tikken op de blote billen gaf, en hoe vreemd het ook kan lijken, dat schonk mij een opwinding die niet anders dan seksueel kon zijn...

Max...

Het begon nochtans onschuldig. Hoewel, niet zo onschuldig... Ik heb hem leren kennen in een café, in de vroege uurtjes. Hij zat in zijn dooie eentje aan de bar, ik was in het gezelschap van een vriendin. Ik had hem al een poosje opgemerkt en gezien dat hij mij in de gaten hield, maar toen het tijd werd om naar huis te gaan, had hij nog geen initiatief

genomen. Ik wou net vertrekken, toen hij opstond, naar ons tafeltje kwam en vroeg of ik zin had om met hem naar huis te gaan. Mijn vriendin begon te giechelen, maar ik lachte niet. Eerlijk gezegd, was ik een beetje geschrokken van zoveel voortvarendheid. Hij was knap, met zijn brede schouders, zijn kortgeknipte bruine haren, zijn sterke gezicht. Ik vond hem zelfs erg aantrekkelijk, en toen ik hem in de ogen keek, voelde ik wat voor een kracht er in zijn blik lag. Hij leek geen ogenblik aan zichzelf te twijfelen. Zijn zelfvertrouwen was bijna griezelig. Hij boeide mij... Mijn vriendin — die verwacht had dat ik hem met een grapje wandelen zou sturen — kon haar oren niet geloven toen ik ja zei, ook opstond en hem naar de uitgang

volgde. Hij had een groene Rover met een bekleding van echt leer. Hij reed snel, maar kalm en beheerst. Later — niet veel later — zou ik ontdekken dat hij in alles wat hij deed kalm en beheerst was, en meesterlijk...

Zwijgzaam was hij ook. Toen we voor zijn huis stopten — een herenhuis in een buitenwijk van de stad — wist ik alleen dat hij Max heette, ingenieur was en alleen woonde. Meer vertelde hij niet, en om één of andere reden stelde ik geen vragen. We gingen naar binnen. Het huis was prachtig, luksueus ingericht, net iets uit zo'n duur woningtijdschrift. Veel kreeg ik er die eerste avond echter niet van te zien, want we gingen recht naar de slaapkamer, waar een groot, laag bed met spijlen op ons wachtte. Daar nam Max mij in zijn armen en kleedde hij mij langzaam uit, terwijl hij elk plekje dat hij onthulde met zijn lippen liefkoosde. Hij was zo ervaren, zo behendig, dat ik hem liet doen en zelf geen enkel initiatief nam, wat nochtans niet mijn gewoonte was! Hij was een buitengewoon minnaar. Hij leek precies te weten waar ik het gevoeligst was, waar ik van hield, hoe hij het ritme moest kontroleren om mij van het ene orgasme naar het andere te brengen, zonder mij de kans te geven om tot rust te komen. Ik schonk mij aan hem, zonder reserves, zonder schaamte. In feite was het een heel andere manier van vrijen dan wat ik kende. Het was ook een betere manier! Max was met geen andere man te vergelijken. Max was DE man. Ik werd zodanig overweldigd door zijn persoonlijkheid, zijn zelfverzekerdheid en zijn buitengewone talenten als minnaar, dat ik mij gewillig door hem liet veroveren. Hij werd mijn enige vriend. Ik ging niet meer met andere mannen om. Max eiste geen trouw van mij — hij eiste niets, hij hoefde niets te eisen — maar het idee om met iemand anders te neuken kwam niet eens bij mij op.

Een week later, trok ik bij hem in. Ik was Max' vriendin, zijn minnares, maar het woord liefde heb ik hem niet één keer horen uitspreken. We woonden samen omdat het handiger was, omdat ik elke nacht in zijn bed wou slapen. Hij was altijd charmant, zonder sentimenteel te doen. Of ik van hem hield, dat wist ik niet. Waarschijnlijk niet, maar ik kon hem toch niet missen. Zijn invloed op mij werd steeds groter. Ik begon mijn garderobe aan zijn smaak aan te passen — hij zag me graag sexy gekleed, en ik vond het opwindend

hem uit te dagen met korte, nauwe rokjes, truitjes waar mijn tepels doorheen priemden, hoge hakken, het soort dingen waar geen man ongevoelig voor is. Mijn beloning kreeg ik in bed. Hij was toen reeds in alle opzichten mijn meerdere. Ik werd voortdurend afhankelijker van hem. Hij bepaalde wat we deden, of we uitgingen of niet, waar we zouden eten, zelfs wat ik at. Ik protesteerde nooit, want wat hij koos was altijd goed. Ik liet mij steeds meer door hem leiden, tot het nemen van verantwoordelijkheid me begon af te schrikken, ook in de onbeduidendste zaken. Max zei langs zijn neus weg dat hij hield van de gitzwarte haren van Oosterse meisjes. Ik liet mijn haren, die van nature uit donkerbruin zijn, zwart verven. Max vroeg aan de ontbijttafel nonchalant of ik niet wat was bijgekomen. Ik begon aan een dieet. Max zei terloops dat ik eigenlijk niet meer hoefde te werken, hij verdiende toch genoeg. Ik nam ontslag op kantoor.

Dat laatste was een soort mijlpaal, want daarna kwam ik bijna nooit meer het huis uit. Mijn vrienden en vriendinnen van vroeger had ik reeds opgegeven, en nu ik ook mijn kollega's niet meer zag, raakte ik totaal geïsoleerd. Het stoorde mij niet. Ik verloor geleidelijk elk kontakt met de buitenwereld. Max zorgde voor de boodschappen. De werkster die twee keer per week kwam was een Marokkaanse die geen woord Nederlands of Frans sprak en zwijgend haar werk deed. Ten slotte kocht Max zelfs mijn kleren en mijn lingerie voor mij. Als ik het huis verliet om naar een film te gaan, een toneelstuk, een restaurant, was het in zijn gezelschap. Ik leefde een beetje als in een klooster, maar miste de wereld niet. Overdag luierde ik wat, keek ik televisie, maakte ik me mooi voor Max, wachtte ik op hem. Pas als hij thuiskwam, werd ik echt wakker en dan leefde ik alleen voor hem. En de nachten... de nachten waren het mooist...

Zoals de hoeren...

Ik leverde me letterlijk aan hem over, alles mocht hij met mij doen en

alles zou ik voor hem doen. Vroeger had ik een afkeer van anale seks, omdat ik het pijnlijk en vernederend vond, een obscene onderwerping aan de man, maar toen Max mijn aars wou gebruiken, probeerde ik hem niet tot andere gedachten te brengen. Ik liet hem zijn gang gaan, meer nog, ik genoot ervan. Toen hij schunnige lingerie mee naar huis bracht — slipjes met een open kruis, beha's met gaten voor de tepels, vulgaire ponnetjes zoals alleen hoeren ze dragen, trok ik ze gewillig voor hem aan. Wou hij dat ik een hoer was? Nou, dan werd ik een hoer! Het was vernederend, maar ik wist toen al dat vernedering mij ophitste... Na verloop van tijd, begreep ik dat hij met mij experimenteerde. Hij kocht niet alleen die vulgaire spullen, hij wou ook dat ik mij opmaakte als een prostituée, hij bracht zelfs een helblonde pruik mee naar huis. Ik droeg ze en was er trots op. Hij wou weten hoe ver hij kon gaan, en ontdekte dat er geen grenzen waren... Max gaf me vibrators en ik masturbeerde me terwijl hij toekeek. Hij kocht een instantcamera en maakte foto's van mij in de meest obscene houdingen en handelingen. Daarna was het een videorecorder...

Toch had hij mijn echte geaardheid nog niet aan het licht gebracht. Maar dat zou niet lang meer duren... Op een avond, ik was toen een maand of vier bij hem, lag hij te lezen toen ik uit de badkamer kwam, klaar voor het bed. Ik droeg een zwarte babydoll, zo transparant dat het roze van mijn tepels zichtbaar was. Die tepels stonden stijf van opwinding.

— Wacht even, zei Max, toen ik wou gaan liggen. In de bovenste la van het tafeltje liggen een paar zijden sjaaltjes. Breng die mee.

— Waarom? vroeg ik, want ik kon mij niet voorstellen wat hij in bed met sjaaltjes wou. Zo naïef was ik nog.

— Ik wil je handen binden, zei hij rustig. Daarna zal je me pijpen, op de knieën.

— Waar is dat voor nodig? vroeg ik verwonderd. Ik wil je zo ook wel pijpen, daar moet je mijn handen toch niet voor vastbinden?

— Haal de sjaaltjes, zei Max.

— Neen, dat doe ik niet, antwoordde ik, een beetje verrast door mijn eigen weigering.

Het was de eerste keer dat ik in opstand kwam. Het zou ook de laatste keer zijn...

— Goed, zei hij rustig. Kleed je maar aan. Zal ik je naar een hotel

brengen, of denk je dat je bij een vriendin kunt logeren?

Mijn mond viel open van verbazing. Het duurde even voor ik begreep wat hij bedoelde. Dat ik kon kiezen... hem zijn zin geven of uit zijn leven verdwijnen. Ik aarzelde niet lang. — Ach, als je het echt zo belangrijk vindt... goed, ik zal het doen.

Hij keek mij met een vreemd lachje aan. — Je hebt me teleurgesteld, zei hij. Ik had meer gehoorzaamheid verwacht. Ik denk dat je een straf verdient.

— Maar ik zeg toch dat ik het goed vind!

— Te laat... Ga op je knieën zitten, naast het bed.

Ik keek hem zenuwachtig aan, maar gehoorzaamde.

— Leg je handen op je hoofd en blijf zo zitten.

Ik deed het, en ik voelde dat mijn kut nat aan het worden was. Ik kon mezelf in de spiegel naast het bed zien. Het was een vreemd beeld. In

mijn houding kwam de rand van de babydoll naar omhoog, zodat mijn donkere kuttemof zichtbaar werd. Mijn tieten, die altijd zwaar geweest zijn, schemerden doorheen de transparante zwarte stof. Ik voelde mijn geilheid toenemen. Max bekeek mij aandachtig en knikte toen.

— Je bent een mooie vrouw, zei hij, en hij nam zijn boek op en las verder, alsof hij mij vergeten was.

Meer dan een uur lang liet hij mij daar zitten, met de handen op het hoofd. Mijn armen deden pijn en ik had wel kunnen huilen van schaamte én van verlangen naar die man, maar ik bleef gehoorzaam knielen. En ik raakte steeds heter... Het besef dat dit alles mij ontzettend ophitste, was beangstigend. Vernederd worden, bedreigd, het maakte mij héét ! Eigenlijk had het geen verrassing mogen zijn, niet na de slaafsheid waarmee ik mij naar Max' wil had leren buigen, maar toch schrok ik ervan. Ik had alle tijd om na te denken terwijl ik daar zat en de gevolgen van mijn overgave in te zien. De rollen waren nu duidelijk verdeeld. Hij was mijn meester en ik zou hem gehoorzamen.

Tussen mijn benen droop het. Ik had heel graag een hand tussen mijn dijen gestoken om mij te vingeren. Toch deed ik het niet, niet zonder Max' toestemming. Toen hij eindelijk zijn boek liet zakken, was ik aan het einde van mijn krachten en stonden de tranen mij in de ogen. Hij glimlachte. Ik lachte terug, beschaamd.

— Je mag opstaan, zei hij vriendelijk. Kleed je uit.

Ik trok de babydoll over mijn hoofd uit en wou naar het bed gaan, maar hij schudde het hoofd.

— De onderste lade van het kastje, zei hij.

Ik maakte het gehoorzaam open en zag twee paar handboeien en een rijzweepje. Ik voelde dat ik vuurrood aanliep. Mijn buik trok zich samen alsof ik elk ogenblik kon klaarkomen.

— Breng het hier.

Ik nam de boeien en de zweep en legde ze op het bed.

— Ga liggen.

Toen ik met bonzend hart gehoorzaamde, nam hij de boeien en maakte hij mijn polsen aan mijn enkels vast, zodat ik met de benen open op mijn rug lag, mijn knieëen gebogen. En toen begon hij mij te slaan, ritmisch, beheerst als altijd. Hij raakte me op de binnenkant van mijn dijen, mijn buik, mijn borsten, zelfs mijn kut. Toen ik probeerde weg te kruipen, wat onmogelijk was, kreeg ook mijn kont ervan langs. Hij bleef slaan, hoe luid ik ook gilde en schreeuwde en smeekte om te stoppen... Ten slotte maakte ik geen geluid meer. Ik spartelde zelfs niet langer, maar onderging gedwee mijn straf. Zelfs daarna duurde het nog lang voor hij de zweep liet vallen, en toen hij dat deed stond heel mijn mooie lijf vol rode striemen. Toen draaide hij mij om, zodat ik voorover op het bed lag. Terwijl de boeien pijnlijk in mijn polsen en enkels sneden, hurkte hij achter mij en stootte hij zijn dikke lul in mijn kont. En ik kreeg het lekkerste orgasme van heel mijn leven...

Die avond was een nieuw begin. Ik weet nu dat ik van Max hou, van zijn perversiteit die ook de mijne is. Hoe zou ik hem ooit kunnen verlaten ? Ik zou niet meer gelukkig kunnen zijn bij een man die mij niet vernedert, slaat en vastbindt. Soms laat Max mij een hele nacht aan de voet van het bed op de vloer liggen, gebonden aan handen en voeten, geblinddoekt en gekneveld. Soms gaan er weken voorbij zonder dat hij me slaat, tot ik er zélf om vraag, soms geselt hij me elke dag. Soms mag ik geen kleren dragen en moet ik spiernaakt en met geboeide handen bij zijn stoel knielen, of hem op een paar stappen afstand volgen als hij naar een andere kamer gaat. Soms is het mij dagenlang verboden mij te wassen, tot ik stink, en dan scheldt hij me uit en straft hij me omdat ik smerig ben. Soms sluit hij mij naakt in de kelder op, met een ketting rond mijn hals die vastzit aan een ring in de muur, en komt hij mij alleen opzoeken om zich te laten pijpen...

Hij kwelt mij op alle mogelijke manieren, maar ik vind het heerlijk. Ik ben blij dat hij zo'n strenge meester voor mij is ! Ik zou het niet anders meer willen. Ik ben een gelukkige vrouw en hoe wreder Max is, hoe meer ik van hem hou...

Elisa Hertog

« RARE » GETUIGENIS

Eén van de redenen waarom ik u mijn verhaal verhaal toestuur, is dat uw lezers en lezeressen zouden weten dat uw magazine niet uitsluitend sexueel geobsedeerden aanspreekt die met alle middelen naar het onbereikbare streven. Middelen die vaak niets met de liefde te maken hebben.

Ik ben een normale, evenwichtige, gelukkige vrouw. Dàt ik mij zo goed voel, is in grote mate te danken aan mijn intieme vriendschap met twee schatten van mensen. Al twaalf jaar lang, breng ik al mijn weekends bij dat echtpaar door. Onze relatie is niet gebaseerd op laag bij de gronds egoïsme, maar op lichamelijke, geestelijke en morele harmonie, een harmonie die in de loop der jaren is gegroeid. Ons geluk ontspringt uit gedeeld genot en gedeelde liefde.

Nu moet ik mij even voorstellen. Mijn naam is Greet en ik ben een mooie brunette van dertig. Betty, mijn sexy, mollige vriendin, is even oud als ik. Haar man, Walter is vierendertig.

Elke vrijdagavond omstreeks acht uur ga ik naar hen toe, om pas op maandagochtend afscheid te nemen. Alleen al het idee dat ik achtenveertig uur bij hen zal doorbrengen, maakt mij dolgelukkig en erg opgewonden. Ik weet al van tevoren wat ik zal aantrekken, want dat is elk weekend hetzelfde : een nauwaansluitende jurk van fijn zwart breiwerk, die mijn figuur prachtig volgt. Ik voel me automatisch begeerlijk en geil, als ik hem over mijn bloot lijf aantrek ! Lingerie draag ik niet, alleen zwarte naadkousen die zonder jarretelles opblijven, en zwarte schoenen met scherpe naaldhakken. In de spiegel zie ik een hoogst erotisch en fascinerend beeld van mezelf. Omdat dat beeld alleen voor

Deze rubriek « Rare Getuigenissen » wordt opengesteld voor onze lezeressen, die er zin in hebben om één of méér van hun liefdesesbattementen aan de openbaarheid prijs te geven. Ook hun fantasma's of meningen betreffende de sexualiteit mogen aan bod komen...

Om deel te nemen aan deze rubriek, is het voldoende dat u ons het volgende toestuurt : drie foto's van uw persoontje, samen met de korte inhoud van hetgeen u ons wenst te vertellen. Als uw foto's en uw brief interessant op ons overkomen, zal één van onze fotografen een rendez-vous met u organiseren...

Deze rubriek is erop gericht u te bevrijden, ervoor te zorgen dat iemand naar u zal luisteren... Eerst zal dat natuurlijk onze reporter-fotograaf zijn, maar het is niet uitgesloten dat daarna bepaalde lezers en lezeressen met u van gedachten willen wisselen. In dat geval, zullen we uiteraard alle korrespondentie naar u doorsturen ! Wanneer u ons schrijft, is het volgende een must : adres + telefoonnummer...

mij en mijn vrienden is bestemd, trek ik voor ik de deur uitga een keurige regenjas aan of, in de winter, een jas van vossebont. In de auto droom ik al van wat straks zal gebeuren. Mijn kut wordt vochtig, omdat ik weet en voel dat ik onder mijn jurk spiernaakt ben. En dan ben ik er eindelijk...

Ook Betty is naakt, onder een jurk van zwart satijn die haar lichaam als een tweede huid omspant. De rok heeft aan weerszijden een split, die af en toe een glimp laat opvangen van haar zachte, witte dijen. Ze draagt zwarte nylons, net als ik. Walter draagt zoals altijd een kimono van zwarte zijde. In de salon neemt hij plaats in een lage, diepe fauteuil van bruin leer en gaan wij tegenover hem zitten, op de grote leren bank.

Een groeiende erektie...

In het begin blijft alles heel onschuldig. We babbelen over koetjes en kalfjes, zonder zinspelingen op wat zal volgen. Voorlopig hebben we genoeg aan het plezier van elkaar terug te zien. Onze ontmoetingen volgen immers een vast ritueel, waar wij ons van oudsher aan houden. Elk gebaar, elke houding heeft een betekenis, is een stap in de richting van het genot dat komen zal... Langzaam maar zeker krijgt de sfeer een erotische geladenheid. Betty en ik kruisen en ontkruisen onze benen, zodat Walter ze kan bewonderen. We laten onze harige poesjes zien, ingelijst door het zwart van onze kousen en opgetrokken jurk. Ik kijk naar Walters kruis, waar zijn kimono een groeiende erektie laat vermoeden. Hoe kan hij ook onverschillig blijven wanneer Betty en ik elkaar beginnen te vingeren? Zij liefkoost de brandende, vochtige lellen van mijn kut en geeft mijn kittelaar een heel zachte massage. Ik doe hetzelfde bij haar, terwijl Walter het allemaal gefascineerd bekijkt. Ten slotte kan hij niet meer passief blijven. Hij knielt voor ons en stopt zijn hoofd tussen Betty's malse dijen, om haar kut te

likken en zijn tong diep in haar spleet te wurmen... Wanneer haar gekreun hem zegt dat ze elk ogenblik klaar kan komen, is het mijn beurt om door zijn mond verwend te worden. Zijn meesterlijke tong vult en verrukt mij, tot ook ik kerm van de passie. Betty en ik kussen elkaar vol begeerte, mijn tong streelt de hare en zij drinkt mijn speeksel, tot ze mijn lippen in de steek laat en zich op de rug uitstrekt, zodat ik in de klassieke 69-houding op haar kan kruipen. Tijdens het beffen, strelen en kneden we elkaars billen. Wat zij bij mij doet, doe ik bij haar, ook als haar hand in mijn reet glijdt en één van haar vingers mijn anus binnenglipt... Walter knielt nog steeds voor ons. Hij maakt twee vingers met speeksel nat en streelt mijn aars en die van Betty. Wij worden daar natuurlijk nog een stuk heter van, we

naderen de grens van het genot, spartelen van de pret, gillen allebei van het geluk als de klimaks eindelijk losbarst. Zo komen we samen klaar, elk met een vinger van Walter in onze darmen.

Nu onze passie heel eventjes bevredigd is, willen we Walter tonen hoeveel we wel van hem houden. Terwijl wij op de bank zitten en hij voor ons staat, nemen we om de beurt zijn lul in onze mond. Het is een onweerstaanbare liefkozing, elk likje maakt hem heter. We blijven elkaar aflossen, en niemand kan voorspellen in welke mond hij zal spuiten. Het is zuiver toeval, dat ik dit keer zijn geil mag

drinken... Daarna trekken we onze kleren uit en verhuizen we naar het tapijt. Walter gaat op zijn rug liggen en Betty zit op handen en knieën bij zijn pik, die ze vol passie en tederheid met haar mond stijf maakt. Intussen duw ik mijn kut naar Walters gezicht toe en werk ik mijn hoofd tussen Betty's dijen, om nogmaals van haar heerlijke scheur te proeven. Ik pers een vinger in haar anus. We jammeren, we kreunen, we zijn weer in ekstase. Dit ogenblik zou eeuwig moeten blijven duren! We proberen ons orgasme nog uit te stellen, om opnieuw van positie te veranderen. Een van ons beiden zal Walters worst in haar kut krijgen!

Ik ben de gelukkige... Ik strek mij haastig op het tapijt uit. Walter en Betty leggen een dik kussen onder mijn billen en lenden, zodat mijn poesje nog beter bereikbaar wordt. Dan tilt Betty mijn benen op en hangt zij ze over de schouders van haar man, die reeds voor mij geknield zit. Terwijl ik zijn pik in mij door voel dringen, hurkt Betty boven mijn hoofd, met haar gezicht naar Walter toe. Ik bef haar slurpend, terwijl ik haar tieten en haar dikke tepels streel... Later wacht het grote bed op ons. Betty en ik gaan op onze zij liggen, elk met hoofd op de dijen van de ander. Straks zal de

eerste die ontwaakt de ander traag en zachtjes strelen en likken... Ons gekreun zal Walter wekken, die zich dan langzaam afrukt terwijl hij ons bekijkt.

Kunt u zich een betere manier voorstellen om de dag te beginnen? En het is slechts een begin, want heel die dag is gewijd aan niets anders dan de liefde. Betty en ik dragen weer onze zwarte nylons en hoge hakken, maar inplaats van onze jurkjes trekken we een fijn zwart truitje aan, dat de vorm van onze blote tetters prachtig toont. Waar we ons ook bevinden — in de badkamer, de keuken, aan tafel — en wat we ook doen, altijd denken we aan hetzelfde. We proberen elkaar door onverwachte liefkozingen, zoentjes, strelingen, in een ononderbroken staat van geilheid te brengen. Daar hebben we alles voor over!

Vandaag zorg ik voor het eten. Ik heb een rood schortje aangetrokken, dat weliswaar mijn behaarde kut verbergt, maar niet mijn billen of de bovenkant van mijn naadkousen. Ik ben ook nat van de opwinding, want Walter kan niet langer weerstand

bieden aan de verleiding en duwt zijn pik langs achter in mijn kut, terwijl zijn handen onder mijn trui glijden en mijn enorm vette tetters strelen. Wanneer het orgasme heel dichtbij is, trekt hij zijn lul uit mijn kut en draait hij zich naar zijn vrouw toe, die vlug knielt en zijn brandende sperma opdrinkt. Om zijn genot nog aan te scherpen, pomp

ik met een vinger in zijn anus en streelt Betty zijn ballen.

Onder de tafel...

Tijdens het eten, laat Betty zich onder tafel glijden en kruipt ze naar haar man toe. Terwijl ze hem pijpt, vingert ze mijn poesje, maar het spel wil dat ons gezicht niets mag verraden van wat er onder tafel gaande is. We proberen verder te eten alsof er niets aan de hand, maar bij het dessert verdwijnt Walter op zijn beurt onder de tafel om Betty en mij te vingeren. De rest van die dag laten we ons geen kans ontglippen om met elkaar te vrijen...

In de week krijg ik wel eens telefoontjes van Betty, meestal tussen tien en elf uur 's avonds. Ze vertelt dan over haar werk, haar aankopen, vraagt of ik nog nieuws heb... en klinkt zelf steeds vreemder. Ik raad waarom, want ik weet dat Walter haar nu aan het verwennen is. Betty beschrijft me alles wat hij met haar doet!

Ze ligt op haar buik, zegt ze. Ze is naakt, met alleen haar zwarte kousen aan. Haar wang rust op het satijnen kussen en de hoorn ligt ernaast, zodat ik niets mis van de erotische stoeipartij waarmee ik telefonisch verbonden ben. Betty fluistert dat Walter naakt achter haar zit en zich aan het afrukken is terwijl hij haar billen bewondert. Ik hoor hem zeggen, dat ze op haar knieën moet gaan zitten, met haar benen open en haar hoofd op het kussen... Betty zegt dat ze Walters nagels over haar dijen voelt schrapen, op weg naar haar natte kut, maar dat hij haar daar nog niet streelt. Met één hand spreidt hij haar de billen. Hij vingert haar anus. Hij wacht... Ik kan het mij allemaal zo levendig voorstellen dat het mij geen enkele moeite kost om mij in te beelden dat ik mij in haar plaats bevind. Alles wat zij voelt, voel ik ook. Terwijl ik op de rug lig, met de telefoon naast mij, open ik mijn benen en trek ik ze op. Ik zie mezelf in de spiegel. Mijn handen strelen mijn dijen en zoeken mijn druipende spleet, om ze geil te liefkozen. Betty kreunt. Ik kreun. In mijn fantazie zie ik hoe Walter haar penetreert, hoe hij zich op haar billen laat vallen en stoot en stoot! — Ja, ja, kom, kom! hoor ik Walter schreeuwen. Betty en ik gillen tegelijk, en wanneer hij zijn zaad in haar kut spuit, word ik meegesleept door hetzelfde brutale orgasme dat haar overspoelt.

Als ik 's avonds alleen thuis ben, neem ik eerst een langdurig, ontspannend bad en trek ik daarna mijn zwarte kousen aan en een fijn zwart truitje, geen beha. Wat ben ik dan mooi! Ik moet wel aan de liefde denken, ik kan niet anders, en altijd is mijn kut nat. Meestal eindigt het ermee dat ik op bed ga zitten en in de spiegel kijk, terwijl ik me vinger tot ik klaarkom.

Jawel, ik hou van mezelf en van Betty en van Walter. Al twaalf jaar zijn we in gedachten altijd samen, en ik denk niet dat we over twaalf jaar op elkaar zullen uitgekeken zijn.

3 dagen met...

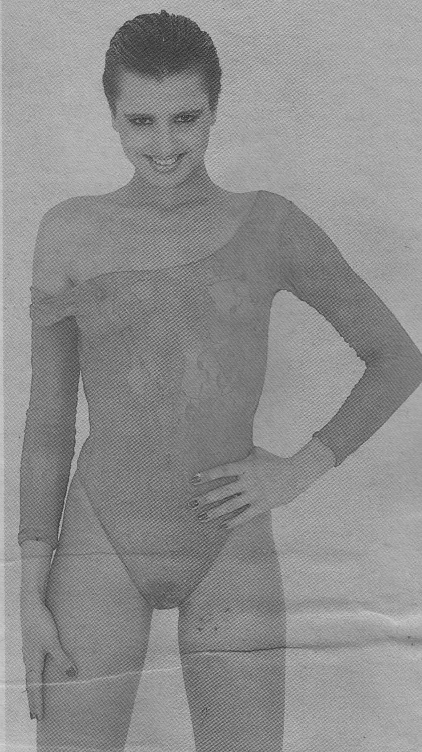

Nou, god zal het me waarschijnlijk wel willen vergeven, maar van zodra ik haar in de smiezen kreeg, stond ik er gewoon als een jachthond bij, roerloos maar tóch sidderend, net alsof ik met DE haas van mijn leven geconfronteerd werd...

Ik dineerde samen met een stel vrienden in een gezellig restaurantje van het stadscentrum. We waren als gek pret aan het maken, toen ik opeens een koude luchtstroom in mijn benen voelde prikken... Ik hief het hoofd op om de « indringer » aan het verstand te brengen dat-ie er beter aan deed de deur zo snel mogelijk te sluiten, en toen kruisten onze blikken elkaar...

Ze had diep-ernstige ogen die me leken te zeggen : « Maar wat doe jij daar, in hemelsnaam, in het gezel-

rende een paar dagen met haar samen te leven om precies te weten wat ze allemaal in haar mars had...

Maar behoort zoiets met Lorraine wel tot de mogelijkheden?

Een luxe-zigeunerin!

Zo heb je eerst haar voornaam... Lorraine... Toen ze me uiteindelijk vertelde hoe ze heette, wou ik eerst het traditionele « Elzas en Lotharingen krijgen jullie nooit op de knieën », maar gelukkig kon ik me nog net in toom houden, want zoniet had ik me onsterfelijk belachelijk gemaakt! Dan toch in haar ogen...

— Op zijn negentiende, zag mijn vader in Lotharingen de dood verschillende keren voor ogen! vertelde ze me... Hij droomde van glorierijke esbattementen... Daarom verliet hij zijn geboortestreek Kansas om in

schap van die drie idioten?», en ik voelde me verschrikkelijk beschaamd toen ik de ogen neersloeg, net alsof ik dat beaamde... Neen, ik ben echt niet van plan om een loopje met de waarheid te nemen: dat meisje had een buitengewone macht over mijn persoontje, ik had zin om haar in de armen te nemen of me tegen haar kleine, arrogante tetters aan te persen... Ik weet het niet eens zo best meer! Er is in feite slechts één ding dat ik wél weet: van zodra ik haar zag, had ik zin om kennis met haar te maken, haar vriendin te worden... En het is omwille van die reden, dat ik opstond en naar haar tafeltje toeliep...

— Hoe heet jij? vroeg ik.

— En jij? kaatste ze het naambalIetje terug. Ze leek een verdedigende houding aan te nemen...

Nou, ik weet in feite nog steeds niet of het wantrouwen of arrogantie was. Maar in elk geval hield ik van haar « allure », wat me er toe aanzette om haar te vertellen dat ik zin had om haar een stuk beter te leren kennen, met haar van gedachten te wisselen, gedu-

Frankrijk te gaan vechten! Toen hij uiteindelijk terugkeerde, was hij zodanig getekend en onevenwichtig, dat het bijna twintig jaar heeft geduurd voor hij in staat was om op 'n normale basis met een vrouw samen te leven... En toen ik geboren werd, kleefde hij me de voornaam Lorraine op het lijf... Maar zelfs nu komt hij soms nog bizar en « afwezig » over... Ja, een oorlog laat altijd sporen achter... Ik heb de indruk dat als mijn vader in Viëtnam of Korea had gevochten, hij kompleet knettergek zou zijn geworden, ik zou

nooit het daglicht hebben gezien, en ik kan me er niet van weerhouden te denken dat dat voor iedereen beter zou zijn geweest!

— Waarom zeg je zoiets naars?

— Omdat ik me ondanks mijn allures van gedecideerd grietje dat álles aankan, als een geboren verliezer beschouw... Ik doe om het even wat om te leven, ik installeer me om het even waar, ik trek met om het even wie op... Jawel, je zou me makkelijk een luxe-zigeunerin kunnen noemen!

— Woon je op dit moment met iemand samen?

— Neen. Ik betrek het appartement van een nichtje dat verondersteld

wordt te studeren, maar dat in realiteit het grootste gedeelte van haar tijd op reis is.

— Mag ik me gedurende twee of drie dagen bij jou installeren?

— Als je dat wilt...

Geen entoesiasme, noch vijandigheid... Eenvoudigweg gedesillusioneerd. Maar Lorraine viel me nu eenmaal enorm in de smaak en ik was er bovendien rotsvast van overtuigd dat ze me heelwat interessante dingen te vertellen had...

Haar bed : een strijdperk !

Ik bekommerde me niet om de meubelen, want vermits ze haar niet

toebehoorden konden ze me uiteraard geen hint over haar personaliteit geven. Maar ze had me al een en ander over de afmetingen van het bed verteld, en ik was werkelijk ongeduldig om dát te zien te krijgen...

Nou, ik hield er geenszins een teleurstelling aan over... Bijna twee meter op drie, een rasecht strijdperk, een ring! Heel erg laag, heel erg komfortabel, leek het me ideaal toe om aan groepssex te doen...

Ik had zin om het onmiddellijk uit te proberen, maar daar liet Lorraine me de tijd niet voor: met een paar charmante bewegingen, totaal relax, ontmaakte ze zich van haar jurkje dat ze achteloos in een hoek wierp... Een beha droeg ze niet, maar de aanblik van haar jarretelles maakte me gewoon als dol...

— Ik heb een grondige hekel aan panties! zei ze. Ik heb de indruk dat de mannen die ze naar waarde schat-

ten, mietjes moeten zijn... Bruinwerkers die telkens als ze een vrouw uitkleden, hetzelfde fantasma produceren : ze beschouwen zich als ridders, die de witte, gespierde billen van een kleine page ontbloten... Als ik panties moest dragen en een man probeerde me die uit te trekken, zou ik me verschikkelijk naar voelen... Ik zou zonder meer de indruk hebben, dat ik een jongetje ben dat weldra verkracht zal worden !

— Nou, als ik het goed begrijp, ben jij gekant tegen het soort betrekkingen, dat de Amerikanen nog altijd als « tegennatuurlijk » beschouwen...

— Je hebt het natuurlijk over het « achterpoortje » ? preciseerde Lorraine met een verrukkelijk glimlachje. Neen, helemáál niet ! Om eerlijk te blijven, voeg ik er direkt aan toe dat ik niet zoveel van sodomieteren hou, maar het is iets dat ik aanvaard, omdat ik alle taboes weiger ! Het is een principe. Maar als een man zin heeft om zijn pik in mijn bruine gaatje te wurmen, wil ik dat hij het doet omdat hij me als een vrouw beschouwt en niet als een surrogaat voor de efebe die hij niet in de reet kan karnen. Je begrijpt toch wat ik bedoel ?

— Ik denk van wel, stelde ik haar

gerust. Kom aan, vertel verder...

— In realiteit, interesseren de mannen me slechts matig... Mijn vader is altijd bijna transparant geweest, iemand waarop je nauwelijks kan bouwen... Op school, daarentegen, had ik vriendinnen met een fantastische personaliteit, en het was trouwens met één van hen dat ik mijn eerste sexuele ervaring doormaakte... Het is uiteindelijk banaal, want zelfs in Amerika durven de meisjes hun ouders niet vertellen dat ze zin hebben om de pil te slikken... En vermits ze verschikkelijk bang zijn om op kip te worden gezet, zoeken ze hun sex-heil bij hun vriendinnetjes. Zeg eens, is het hier ook zo?

— Nou, neen, niet echt... Sedert een paar jaar, kwam er tussen de verschillende generaties een soort dialoog op gang. Als bepaalde meisjes de pil niet willen slikken, is dat omdat ze bang zijn aan te zullen dikken... Daarom proberen ze het op een andere manier uit.

— Hoezo?

— In het bruine gaatje, zoals jij het daarstraks uitdrukte... Ofwel maken ze bij de start gebruik van hun mond...

— Het is niet eens zo prettig met lullen! zei ze, nadenkend...

Ik hab me ook kompleet in m'n nakie gezet en lag nu naast haar in het enorme bed. Terwijl ze gezapig mijn kut en kittelaar streelde, vertelde ze me het volgende... Op haar zeventiende, ze bereidde zich voor op haar universitaire studie, maakte ze kennis met een jongen die zijn motor gewoon als zijn « god » beschouwde. Hij ging ook onveranderlijk in zwart leer gekleed... Ze voelde zich heel erg kleintjes als hij haar in zijn armen nam of als ze achter hem op de motor zat, en hij alle snelheidsbeperkingen aan z'n laars lapte... Maar inplaats van bang te zijn, voelde ze zich gerustgesteld... Tot op de dag dat hij op een verlaten plekje stopte en zich als een beest gedroeg! Zonder enige vorm van voorspel, scheurde hij haar slipje aan flarden en plonsde zijn stijve lul ballendiep in haar maagdelijk spleetje, luid lachend toen ze gilde en weende... Toen hij voelde dat hij aan spuiten toe was, trok hij zijn pik terug... Hij greep haar bij de haren, toonde haar zijn slijmerige worst en wrong hem dan opeens tot diep in haar keel!

— Die smeerlap liet me bijna stikken! zei Lorraine me met een kalme stem en ietwat cynische gezichtsuitdrukking. Met de meisjes is het stukken prettiger, want er zitten geen agressieve toestanden in verankerd... We kussen elkaar over het hele lijf heen, en het genot komt bijna alleen, moeiteloos... In de betrekkingen met een man, zit er altijd een dosis brutaliteit vermits het lichaam in eerste instantie weigerachtig reageert... Pas daarna, levert het vlees zich over!

Wat een verbazingwekkend grietje toch. Terwijl we zo van gedachten wisselden, vernam ik ook hoe ze momenteel « aan de kost » komt: ze produceert een strip-nummer, dit binnen het kader van een privé-club in de onmiddellijke omgeving van de Hollandse grens, want ze is er verschrikkelijk tuk op dat men haar begeert...

— Weet je waar ik boven alles van hou? verklaarde ze me nog... Het afbreken van de strelingen, net op het moment dat men het orgasme op voelt wellen... Het lijkt dan alsof jouw buik in de knoop zit, enigszins alsof iemand hem aan het kneden is, en zodoende kan ik het genot bijna de hele dag in stand houden...

En alsof ze me daar het bewijs van wou leveren, heeft ze me toen langdurig gestreeld... Precies op het moment dat ik hartstochtelijk begon te spartelen, liet ze me bruusk aan mijn lot over!... Wel, ik kan u verzekeren dat het een grandioze sensatie is. Alleen al door eraan te denken, sijpelt de saus uit mijn spleet...

Gelukkig beloofde ze me nóg een 3-daagse... Maar dan zullen we ongetwijfeld niet aan een interview toekomen!

Nicole LATIL

Waarom ook niet, mensen! Ook wij houden erg veel van grandioze, buitenmaatse tetters! Roger stuurde ons een stel foto's, totaal verschillend van de andere amateurs, hij speelde de kaart van het ongewone, het verrassende, hij produceerde een « schok »! Maar u zal moeten toegeven dat het resultaat gewoon verbijsterend én verrukkelijk is... Als u net zoals hij zin heeft om uw « werk » in Club Continental gepubliceerd te zien, laat dan een vrouw die u op straat, in een supermarkt of bij vrienden ontmoette voor u poseren... een rasechte amateur, wàt! Wie ze ook is, uw vriendin, uw minnares of uw vrouw, maakt niets voor ons uit, maar afgezien daarvan is het wél een must dat ze haar charmes zo schaamteloos mogelijk uitstalt. Dik of slank, mooi of ietwat banaal, wij schatten in de eerste plaats de kwaliteit en de « durf » van de kiekjes naar waarde! Zij die weerhouden worden, krijgen bovendien de lekkere som van 15.000 BF uitbetaald! De vriendin van Roger verbergt haar echte identiteit onder de pseudoniem van Rosa. Ze vertelt ons iets over haar verwachtingen, haar liefdes, haar noden...

— Ik ben verschillend van de jonge vrouwen die ik om me heen zie. Ik ben me ervan bewust dat het mijn enorme tieten zijn die me van hen scheiden, maar ik beschouw ze geenszins als een obstakel voor mijn « ontluiking ». Neen, ik transformeerde dat « gewicht » tot een troef van jewelste! De meeste mannen die ik ontmoet, raken gefascineerd door mijn gigantische borsten. Van dit voordeel maak ik gebruik om hen in mijn netten te strikken. Ik koncentreer al mijn energie op de sexuele esbattementen!

amateurs
in de kijker

Ontvoerd en gedresseerd door punks

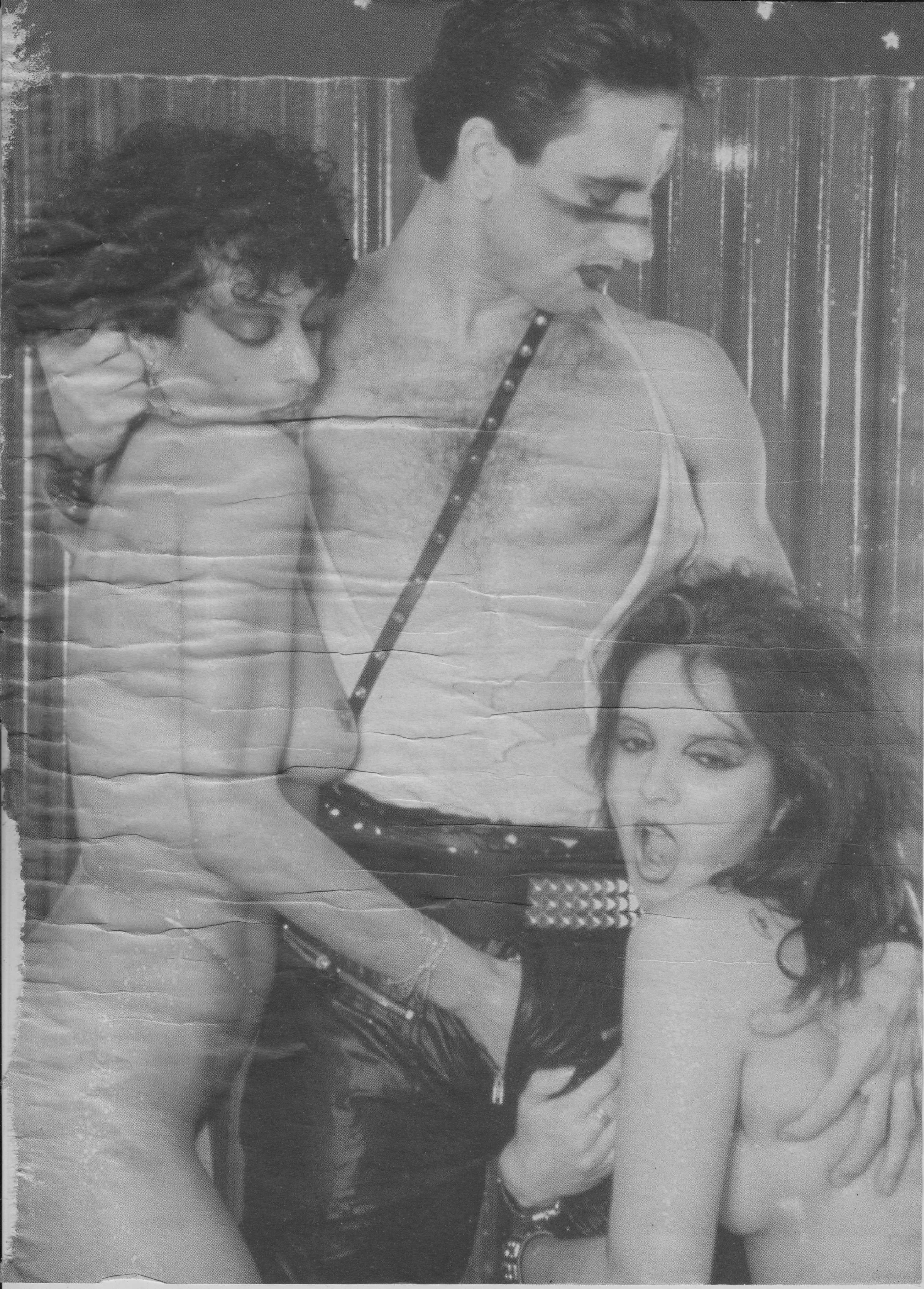

Gedag... Ik heet Josiane, of "Jo" voor mijn vrienden, als u dat verkiest... Ik werd geboren in de buurt van Aalst, als de spruit van een moeder die het sedert altijd gewend is om het hoofd te buigen voor haar heer en meester, en van een vader (maar dat zal u ongetwijfeld al geraden hebben)... beroepsmilitair !

Ik bracht mijn prilste jeugd in een totale gekunsteldheid door en mijn ouders beschouwden me als een soort pakje dat men overal met zich meeneemt... Ik bedoel het volgende : zonder vriendinnen en zonder vrienden. Het resultaat van dit alles ? Het gemis aan kameraadjes van mijn leeftijd, zorgde ervoor dat ik me steeds dieper in mezelf opsloot...

De ontdekking van uw magazine, gebeurde louter toevallig. Ik woon inderdaad nog altijd bij mijn ouders in en als ik het gewaagd had om een erotische publikatie in huis te halen, zouden er ongetwijfeld drama's zijn gebeurd...

U zal nu waarschijnlijk denken dat ik als « idioot wicht » onherroepelijk

verloren ben, maar dat strookt niet helemaal met de waarheid. Ik ga nu eenmaal prat op een zéér persoonlijk leventje en als ik me als een biezonder ernstig meisje voordoe, is dat uitsluitend om heibel met mijn familie te voorkomen...

Ondanks het feit dat ik nog altijd bij papa-mama geïnstalleerd ben, ben ik onveranderlijk aan mijn trekken gekomen... Natuurlijk wil ik u graag een voorbeeld geven !... Toen ik op m'n zeventiende zin had om een échte sexuele ervaring mee te pikken, verzon ik een smoesje om gedurende een paar uur het huis te verlaten... Ik ging naar mijn toemalig vriendje toe. Hij betrok een zolderkamer in het gebouw waar zijn ouders hun appartement hadden. Het was daar ter plekke dat ik mijn vliesje verloor, en als ik er zo snel overheen stap, is dat enkel te wijten aan het feit dat het me praktisch volkomen koud liet... En als men beweert dat een meisje de jongen die van haar een vrouw maakt nooit of te nimmer vergeet, kan ik u garanderen dat het één énorm verzinsel is !

Die eerste ervaring was dus niet om over naar huis (zeker niet bij mij thuis !) te schrijven... De volgende eksperimenten waren dat trouwens evenmin. En het meest verbazingwekkende, is dat het de vriendelijkheid van mijn partners is die me meestal teleurstelt...

Onbevredigde verlangens...

Toen ik voor het eerst de neukende toer opging, verwachtte ik me aan een soort brutale vechtpartij, een genadeloze strijd tussen het meisje dat het intiemste plekje van haar lijf verdedigt en de jongen die het absoluut wil penetreren... Wel, daar had het helemaal niks mee te maken !... Mijn eerste minnaar legde een uiterste zachtheid aan de dag... Waarom zou jij je in dergelijke omstandigheden verzetten tegen een man die je nauwelijks aanraakt ? Hij beperkte zich tot een hele resem strelingen... Uiteindelijk had hij me zodanig opgehitst, dat ik hem bruusk bij de schouders greep. Ik rukte hem naar me toe en gilde dat hij me nu eindelijk moest neuken ! Het is ongetwijfeld omwille van die reden,

dat ik bij het ophalen van die eerste vrouwelijke ervaring nog altijd een soort frustratie op voel wellen...

Ja, ik realiseer me echt wel dat het eigenaardig over moet komen, maar waar de meeste meisjes met heel hun hart naar verlangen, beschouw ik zonder meer als een gemis aan geluk... Ik verwerkte daarna vijf of zes minnaars op rij, en ik kreeg altijd met fantastische kerels te maken. Maar in *mijn* ogen, waren ze dat *niet*! En het is in de allereerste plaats daarom, dat ik me voor eventuele fantasma's begon te interesseren...

In feite, gebeurden er tegelijkertijd twee dingen... Toen ik op zekere dag naar huis terugkeerde, botste ik tegen een bende punks op. Ze sloten me in en produceerden de smerigste opmerkingen, zwaaiend met ijzeren staven en kettingen...

Een verbijsterend meisje...

Bij de start, was ik verschrikkelijk bang want ik dacht dat ze van plan waren om mijn tas te stelen, of iets in het genre, maar toen ze me allerlei "liefs" lanceerden betreffende mijn dijen, mijn billen, mijn naar hun zeggen ongetwijfeld zwaarbehaarde kut en wat ze allemaal met mijn lijf wilden doen, zette ik gewoon mijn weg voort... Maar ik was wél heel erg in de war...

Ietwat verder, zag ik in een krantenwinkel uw magazine liggen... Vermits er niet veel volk ter plekke was, heb ik het even doorbladerd en ontdekte ik uw rubriek betreffende de fantasma's... Nou, van een toeval gesproken, want ik kon me er niet van weerhouden om aan die bewuste punks te denken, en dan in de allereerste plaats aan het enige meisje van de groep... Met haar knettergekke kleren was ze werkelijk verbijsterend op me overgekomen, en ik had duidelijk gemerkt dat ze het gezelschap van die jongens méér dan prettig vond... Vooral omdat één van de punks, haar onophoudelijk in de tieten kneep...

Een verklaring kan ik er moeilijk voor geven, maar ik was er onmiddelijk van overtuigd dat het grietje door de hele bende werd « gebruikt » en dat elke jongen het « recht » had om zijn wellust op haar lijf bot te vieren... Zonder veel tijd te verliezen met strelingen, zonder haar tedertjes te kussen... Waarschijnlijk gebeurde het ook regelmatig, dat ze hen allemaal tegelijkertijd moest plezieren...

Het zal u waarschijnlijk verwonderen dat een « ordentelijk jong meisje » zoals ik op een dergelijke manier reageerde, maar ik was letterlijk gefascineerd en werd onweerstaanbaar aangetrokken door dit soort brutale sex! Maar vermits ik nu eenmaal evenmin een masochistische inborst

heb, stel ik in dit verband toch bepaalde grenzen : okay voor twee naakte lichamen die zich wellustig tegen elkaar aangooien en gewelddadig het hele neuk-repertorium afwerken, maar voor mijn part mag er in geen geval échte pijn bij te pas komen !

Ontvoerd, in volle straat !

Ander fantasma... Twee jaar geleden, was ik gedurende een bepaalde tijd de minnares van een jonge schilder... We neukten in zijn klein atelier, en naderhand, terwijl ik rustte op de matras die als bed dienst deed, stond hij open en bloot op om me te schilderen...

Op zekere dag, begon hij in mijn aanwezigheid aan een biezonder raar schilderij : een lijk, waar een heleboel skeletten omheen dansten... En die afschuwelijke « schepsels » rukten al het vlees van dat lijk om er een ander skelet van te maken !... Hij gaf dat schilderij ook een originele naam mee : « Het Doopsel van de Dode »... Telkens als ik ernaar keek, bezorgde het me de rillingen, maar nu denk ik er steeds weer aan terug telkens als ik fantaseer sedert ik « mijn » punks tegen het lijf liep ! En weet u het waarom van het hele zaakje ? Omdat ik « zie » hoe ik in volle straat ontvoerd word, dit onder het absoluut onverschillig oog van de passanten... Ik spartel tegen om te ontsnappen aan de met leer gehandschoende poten

die mijn schouders en dijen vastgrijpen, die me in de tieten knijpen, en ik ben bang, maar tegelijkertijd voel ik me fantastisch want ik weet dat mijn fantasma zich eindelijk realiseert en dat me, in mijn angst of precies omwille van mijn angst, een intens genot te wachten staat.

Zoals gezegd, laat ik hen uiteraard niet zonder meer begaan, vermits de weerstand een primordiaal element van mijn fantasma uitmaakt... Ik wring me in alle mogelijke bochten, ik probeer te ontsnappen, maar al mijn pogingen blijven totaal vruchteloos... En de vulgaire uitlatingen die mijn aanvallers produceren, stimuleren me boven in grote mate... Niet om me nóg harder te verzetten, maar om hun brutaliteit tot het einde te « ondergaan »... Want het is natuurlijk onnodig te preciseren dat hun aanrakingen niks met strelingen te maken hebben...

Binnen het kader van mijn fantasmen, speelt het bewuste grietje uiteraard ook een rol... Zij is niet van het brutale type. Misschien een beetje aan de vulgaire kant, maar haar vingers en haar mond voelen gewoon grandioos aan ! Terwijl de anderen me in m'n nakie zetten, zuigt ze beurtelings aan mijn tepels en vingert ze mijn kut en aars... Nou, dat « in m'n nakie zetten » is geenszins de juiste weergave van de gebeurtenissen : zeg maar, dat ze me de kleren van het lijf scheuren !

Dressuur-sessie

Nadien, weet ik niet zo best meer waar ik ben noch hoeveel personen me omringen... Maar ik realiseer me wél dat ik kompleet naakt ben, dat verschillende monden naar mijn tetters happen, dat ettelijke tongen me over het hele lijf heenlikken, dat hopen vingers al mijn beschikbare gaatjes penetreren... Maar beklagen doe ik me daar niet over, en als er af en toe een paar kreetjes van tussen mijn lippen ontsnappen, zijn dat veeleer geluiden van genot !

Net als in een droom, voel ik dat verschillende handen me bij de benen grijpen om ze te spreiden, terwijl een krachtig lijf zich op me uitstrekt, me bijna verplettert... Ik voel hoe het meisje een hand tussen onze respektieve buiken inwurmt en de eikel van de stijve lul tegen mijn kutlellen aanperst... En met één stoot, ramt hij de vette homp vlees onmiddellijk naar het diepe van mijn spleet door... Ik produceer een gil... Nog altijd van genot !

Op die manier, word ik tenminste een dozijn keer « verkracht », maar kan je het hier eigenlijk over een verkrachting hebben ? Alhoewel ik er misschien niet hélémaal mee akkoord ga, is het tóch ook iets waar ik met alle vezels van mijn lichaam naar verlang. Dit is zonder meer een dressuursessie, en ik weet pertinent dat het de te betalen prijs is om lid van hun bende te worden...

Ziezo, dat is mijn fantasma... En ik ben verschrikkelijk blij dat ik Club Continental leerde kennen, want dankzij uw magazine ben ik erin geslaagd om het te realiseren... Zoals in het « tableau » dat door mijn dromen heenspookt, ben ik gelukkig dat men me uitkleedt voor het « genotsdoopsel », want daarna krijg ik lekker de kans om me in leer te hullen... Want die kledingstukken die me letterlijk op de huid kleven, verraden méér dan waarschijnlijk mijn meest geheime personaliteit...

Genoteerd door
Jean-Louis GRUNN

EEN MEISJE OP ERICA'S PRAATSTOEL

Die dag, was er werkelijk niets waar ik zin in had. Het regende pijpestelen en ik voelde me verschrikkelijk rot in m'n huidje zitten...

Uiteindelijk besloot ik er tóch maar toe om een luchtje te gaan happen ; en het was dáár, onder een pletsende regen dat ik de mooie Fanny ontmoette. Gekleed in een vuurrode regenjas, hield ze er een gedecideerde stap op na. We wisselden een paar ditjes en datjes uit, tot we op méér intieme onderwerpen overschakelden en ze me op een bepaald moment toevertrouwde dat ze er gewoon dol op is om zich in haar blootje te tonen.

Toen ik haar onmiddellijk een fotosessie suggereerde, raakte ze in alle begerige staten. En hier volgt het « afdoend » resultaat van een verrukkelijke première...

ERICA : Je komt heel erg zelfverzekerd op me over en jouw naaktheid lijkt je absoluut niet te hinderen...

FANNY : Dat heb je dan prima gezien... maar binnen het kader van mijn beroep, is het dan ook een must dat ik perfekt met mijn lijf « over de baan » kan.

ERICA : Banale vraag : welke beroep oefen je uit ?

FANNY : Ik ben danseres en ik zou gewoon niets anders willen doen. Het maakt mijn hele leven uit ! Ik bedrijf die sport, sedert de leeftijd van vijf. Ik heb er nooit mee opgehouden en ik probeer me onophoudelijk te verbeteren. Ik oefen twee uur per dag en ik dwing me tot een drastisch dieet.

ERICA : En het resultaat is navenant... je hebt een verrukkelijke lijn ! En wat met de liefde, neemt die een belangrijke plaats in jouw leven in ?

FANNY : Na mijn job, is ze het vitale element van mijn morele én fysische « vorm ». Ik ben verzot op probleemloze slippertjes ; ik hou niet van de passie, ze boezemt me angst in. Ik ben van mening dat een bepaalde dosis lichtzinnigheid de man-vrouw betrekkingen alleen maar ten goede kan

komen. Ik maak deel uit van de vrouwen die een zeer precies idee van zichzelf hebben ; ik ben oprecht (misschien té !), spontaan, op het brutale af, en ik ben oneindig nieuwsgierig naar het leven.

Ik kan me mijn bestaan niet door iemand anders heen indenken ; ik ben bekwaam om mijn eigen grenzen te bepalen, daar heb ik geen man voor nodig. Ik wil van niemand afhankelijk zijn… daar ben ik ongetwijfeld veel te fier voor.

ERICA : Nou, met zo'n karakter, ben ik werkelijk nieuwsgierig om te weten op welk soort mannen jij je trakteert ?

FANNY : Wil je mijn « liefdestoonaarden » horen ? Wel, ik ben méér dan bereid om je op dat vlak te bevredigen. Het vertellen van mijn intimiteit, is voor mij « je van het » en alleen al de gedachte aan een hoop opgehitste lezers geeft me vleugels… Ja, ik ben echt wel een vat vol wellust !

ERICA : Wat 'n dol entoesiasme ! Jouw tepels staan er zelfs stijf van, kleine viezerik ! !

FANNY : Ja, het is nu eenmaal de trieste realiteit, het minste maakt me heet... Neen, neen, da's een grapje ! Ik hou erg veel van me zoals ik ben !

Om te beginnen, zal ik jou mijn meest recente story vertellen...

Ze begon op een rare manier : ik bevond me in een café te Parijs (deze stad heeft me altijd enorm geïnspireerd !), ik was in zachte dromerijtjes verzonken, toen ik recht tegenover me een paar zag zitten. Ze glimlachten naar me...

Veertigers, prima gekleed, modern uitziend... ze nodigden me aan hun tafel uit en hun handelingen, hun schelmse lachjes, hun diskrete aanrakingen maken me onmiddellijk hun echt motief duidelijk : me neuken ! ! Onnodig te preciseren, dat dergelijke toestanden me bevallen en dat ik het spelletje duchtig meespeel. De handen van de man raken mijn dijen en glijden langzaam tot bovenaan mijn kousen.

Ik hou erg veel van erotische lingerie en gelukkig draag ik die bewuste dag een slipje dat vooraan « open » is. Mijn kut is kletsnat en hij heeft niet de minste moeite om ze met vier vingers te penetreren.

De vrouw streelt me ondertussen over de armen, alvorens naar mijn tietjes te grijpen. Ze masseert en kneedt ze...

Natuurlijk gewoon onmogelijk om daar ter plekke te blijven, we moeten naar buiten, naar een plaats waar we onze wellust maksimaal bot kunnen vieren. Met de auto brengen ze me naar het bos, de man stopt in een wegeltje... Ik zoek steun tegen een boom en hij kust me hartstochtelijk. Hij ontmaakt me brutaal van mijn bloese en grijpt grommend naar mijn tetters... Dan laat hij zich op de knieën zakken om mijn druipende kut te likken.

Zij staat achter mij en gaat verder met mijn tieten te bepotelen. Ik kom slag op slag twee keer klaar ! De vrouw wurmt een paar vingers in mijn spleet, naast de wroetende tong van de man, en ik gil mijn eindeloos geluk uit. Ze plakt haar lijf tegen dat van mij aan en ik geniet enorm van het gevoel van haar vette uiers. Ze schraapt met haar kaalgeschoren scheur tegen mijn kuttemof aan en op het moment dat onze stijve kittelaars kontakt maken, geil ik voor de derde keer !

Hij installeert zich nu achter haar en het is duidelijk dat hij zijn lul in haar kut werkt. Hoe dieper hij haar penetreert, hoe heftiger ze haar onderlijf tegen dat van mij aanramt. We maken er een geil concert van ! Maar ik voelde me toch ietwat gefrustreerd, want ik snakte nu ook naar een stijve pik die mijn kutsap tot boter zou kloppen ! Totaal schaamteloos, grijp ik naar zijn verslappende lul... Met duim en wijsvinger, ruk ik zijn voorhuid omlaag, zeer ver. Daarna produceer ik een open neergaande beweging...

Met een troebele blik in de ogen, zie ik de worst weer groter en stijver worden. Dat is een aanblik waar ik nooit genoeg van krijg ! Kreunend spreid ik met de handen mijn druipende kutlellen, want die kerel heeft een rasechte paardepik tussen de benen ! Wat 'n grandioze neuklat ; wat 'n vette ballen ; wat 'n formidabele eikel...

Met 'n triomfantelijk gegrom, klem ik me aan hem vast en spiets me letterlijk op die salami van 'n pik ! Hij dringt onmiddellijk ballendiep in mijn wijdopen scheur. Ik transpireer, ik hijg, ik kom lekker klaar. Ik lijk liters kutsaus te produceren... ik geniet als

gek ! Natuurlijk wil ik ook hem aan zijn trekken laten komen en ik begin hard met mijn kutspieren (dat kan ik als de beste !) te werken. Een paar spasmen later, spettert zijn hete zaad tegen mijn baarmoederhals aan...

Totaal uitgeput, kropen we in de auto en ze brachten me terug naar de Champs Elysées. Ik zag hen nooit meer... Toch wel een prettige herinnering, nietwaar ?

ERICA : Rekening houdend met de wild staande ogen van onze verrukkelijke fotograaf, hoop ik dat je nog méér dergelijke stories voor ons in petto hebt... hij zal fantastische kiekjes realiseren ! !

FANNY : Hó, nou en of ! En ik geef prioriteit aan het relaas van mijn sexuele ervaring met een ander grietje.

ERICA : Had je het voordien nog nooit gedaan ?

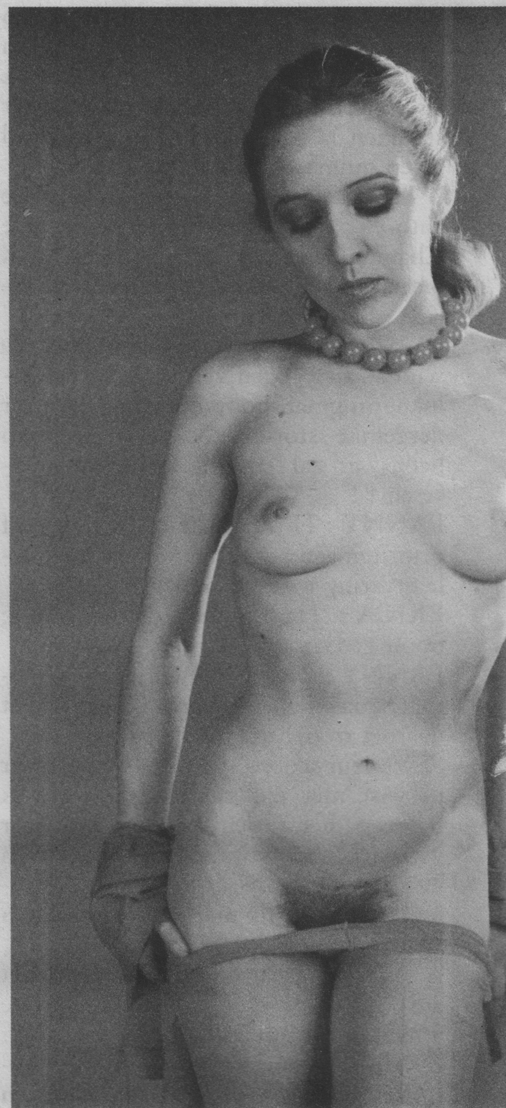
FANNY : Neen, dikwijls een surrogaat, zoals met het koppel waar ik het daarnet over had, maar nooit écht...

We zijn sedert drie jaar buren, maar ik wist niet dat ze lesbisch was. Ik begreep het, toen ze me op haar verjaardagsparty uitnodigde : er waren uitsluitend meisjes ter plekke... allemaal verrukkelijk uitziend. We hebben veel gepraat, gedanst en gelachen, toen, is iedereen vertrokken. Eenmaal met z'n beidjes, vielen we elkaar in de armen en begonnen als gek te kussen. Zonder precies te weten wat me overkwam, liet ik me door de genotsgolven overspoelen...

Ze gaat op de knieën zitten om me van mijn rok en slipje te ontmaken. Haar lange, blonde haren slepen over mijn blote buik heen en krieuwelen de binnenkant van mijn dijen. Zonder overhaasting, brengt ze haar mond naar mijn kut toe en die ervaren « benadering » is een geraffineerde foltering. Ze schuift haar handen onder mijn billen en zo heft ze mijn vlezige bloem naar haar brandendhete lippen op. Mijn lijf is maksimaal gekromd en ik heb de indruk dat ik verslonden word. Er sijpelt saus uit mijn spleet, ik lever me totaal aan de ekstase over.

Met haar vingers verwent ze mijn aars en met haar tong dringt ze tot in alle uithoeken van mijn kut door. Nooit voordien werd mijn kittelaar zó lekker bespeeld ! Mijn poesje blijft sap spuwen en ze slikt alles genietend in. Ze vindt het duidelijk prettig om me op te geilen, maar ze fluistert me in een oor dat ook zij nu aan een en ander toe is... Onmiddellijk werk ik mijn hoofd tussen haar gespierde dijen en snuif de als dronken makende geur van haar kut

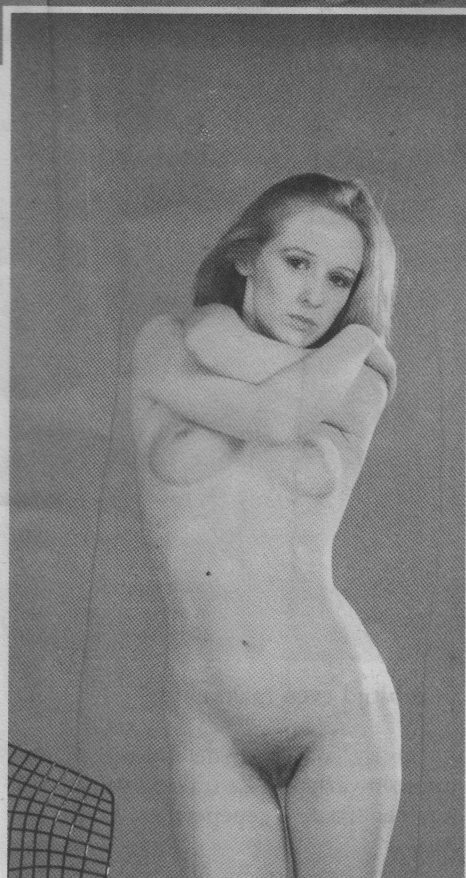
op. Ietwat onhandig, probeer ik haar klit in mijn mond op te happen. Maar ze rukt zelf haar paarse lellen uit elkaar en geeft me zodoende een prima kijk op haar stijve kittelaar. Ik bijt, ik zuig, ik drink en ik voel me intens gelukkig als ik erin slaag om haar luidkeels aan het gillen te maken.

Terwijl ik me intens met haar bezighou, kan ik me er toch niet van weerhouden om me te masturberen. Een wederzijds spasme omringt ons, brengt ons nóg dichter bij elkaar, we worden tot één enkel wezen... Gewoon weergaloos als ervaring !

Normaal dus, dat ik na een dergelijke ontdekking ettelijke bis-nummertjes produceerde ! Met een andere vrouw, ervaart men zeer verschillende gevoelens, misschien minder kompleks, maar verschrikkelijk verrijkend en tot rust brengend. Ik, voor mijn part, zal nooit helemaal lesbisch worden, maar ik ben evenmin van plan om een punt

achter de vrouwelijke relaties te zetten... Daarvoor zijn ze véél te SUPER !

ERICA : Heb jij altijd zo'n "snelle betrekkingen" met de mensen. Het lijkt erop, dat jij je vliegensvlug totaal uit kan leven. Denk je niet dat ook de tijd stimulerend in kan werken ?

FANNY : Ik heb een grondige hekel aan alle statische toestanden ; ik hou van dingen die snel en goed "bewegen"...

Ik zal je nog een laatste voorbeeld geven. Verleden zomer, reisde ik met

de trein naar het zuiden. Ik zat met twee jongemannen in het kompartiment...

Gebruind en vol levenslust, lanceerden ze schelmse blikken mijn richting uit. Nou, ik vond het méér dan prettig !

De stoutmoedigste van het duo staat op en kust me pardoes op de mond. Ik reageer positief en open de lippen ; onze tongen gaan een duel aan, onze tanden schrapen over elkaar heen. Ze knopen mijn jurk los, de ene houdt zich bezig met het decolleté, de andere met de knieën. Na me op de bank uit te hebben gestrekt, ontbloot de oudste een korte maar erg dikke lul en rukt mijn benen uit elkaar. Hij penetreert me met één lendenstoot en begint me brutaal te neuken. De andere kijkt likkebaardend naar het spektakel en duwt me zijn pik in een hand. Ik laat me niet pramen en ruk hem begerig af.

Ik wieg met de heupen, om de naaiende lul nog beter in mijn kut te voelen karnen. Als hij zich dat realiseert, voert hij zijn ritme nog op ; onze buiken kletsen tegen elkaar aan, zijn worst doorploegt de akker van mijn scheur. Ik voel dat hij aan spuiten toe is en ik begin de andere nu als gek te masturberen. Nadat we alledrie klaar waren gekomen, had ik de indruk dat mijn brein uit elkaar zou spatten en dat mijn hart het zou begeven.

De jongste rukt zijn vriend van mijn lijf af en ramt zijn nog altijd stijve pik in mijn van kutsap en zaad borrelende spleet... reeds een paar sekonden later, spat zijn zaad in mijn buik. We neukten, zogen en likten tot we onze eindbestemming bereikten. Geweldig waren de geluiden : de trein, onze rauw klinkende stemmen, het zuigen aan een lul, het likken van een kut... Zalig !

ERICA : Als jij het zo over de gelukkige momenten van jouw leven hebt, is het zonder meer duidelijk dat je intens van elk ogenblik hebt genoten... Slechts weinigen hebben dat geluk, weet je ?

FANNY : Ja, daar kan ik makkelijk inkomen, vooral als ik op straat naar de gezichten van de anderen kijk ! Ik heb een enorme drang naar perfektie, ik hou ervan om prettige dingen te doen met mensen die me bevallen...

Essentieel is de bevrediging, als je weer eens nieuwe dingen ontdekt. Zich door zijn sensaties laten dragen, genieten van het heden, luisteren, kijken, zich zoveel mogelijk « openen »...

ERICA : Nou, met een dergelijk programma, loop jij niet het risiko ongelukkig te zijn ! Wat zijn jouw toekomstplannen ?

FANNY : Een maksimale aandacht voor mijn job en hopen dat ik ooit eens dé man van mijn leven ontmoet die me het kind « maakt » waar ik van droom. Maar in de allereerste plaats, wil ik mijn leven laten lukken... en dat... is niet altijd even makkelijk !

Spijtig dat we de mooie Fanny moeten verlaten. Ze trakteerde ons ook op een paar « gepeperde » konfidenties.

Nou, we hopen écht dat ze haar strijd voor het geluk wint !

MIJN MINNAAR DE PYTHON

Ik bevond me in de buurt van Bandol... Telkens als ik aan de plaatselijke fotografen of aan de pers- en spektakelagentschappen vroeg naar « geschikt sex-materiaal » om op de gevoelige plaat vast te leggen, werd ik met dezelfde waarschuwing gekonfronteerd :

— Er lopen hopen aantrekkelijke grietjes in de streek rond... Maar opgepast, jongeman ! Hoed je voor de knettergekke meid met haar slang !

Nou, jullie kennen me ondertussen al een beetje... Het is voldoende dat men me zegt dat ik iets niet mag doen, om onmiddellijk mijn fantasma-radertjes in te schakelen en alles in het werk te stellen om het tegendeel te realiseren... En het is precies omwille van die reden dat ik direkt mijn speurneus opzette en op zoek ging naar de « knettergekke meid met haar slang » !

Groot ? Ja, tamelijk... Mannequinstijl, heel erg mooi, grandioze ogen... Blond, en zoals ik het ietwat later gedurende de pose-sessie zou konstateren is ze een rasechte blondine !... Knettergek ? Nou, daar is gewoon geen sprake van. Ze is niet eens bizar, maar zodanig sensueel dat ze op sommige momenten zonder meer verbluffend op je overkomt... Slechts één ding strookte met het idiote gezwets van de mensen : de slang ! Want Sandy, de Amerikaanse mannequin, die zich voor een jaar op de Azurenkust terug heeft getrokken om zich te « bezinnen » alvorens zich in een nieuwe karrière te lanceren, leeft inderdáád in het gezelschap van een indrukwekkende python !

Toen ik haar telefoneerde, barstte ze onmiddellijk kompleet in de lach :

— Heeft men u gewaarschuwd voor mijn persoontje ?

— Nou, ja...

— Als ik het goed begrijp, houdt u van slangen...

— Wel, niet precies...

— Goed, kom toch maar even naar me toe... En u hoeft zich echt niet om een extra-levensverzekering te bekommeren... Dan toch niet om een eventuele aanslag van de slang, terwijl ik stukken gevaarlijker ben !

Opnieuw een enorme lachbui...

Een « aanhankelijk » monster !

Sandy huurde de villa voor een jaar. Een heel eind van de stad verwijderd,

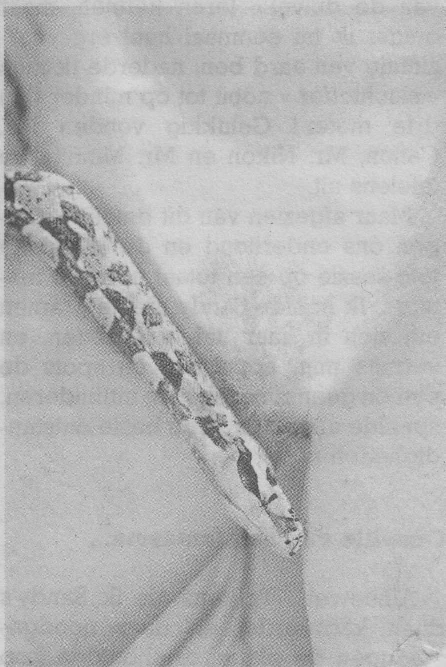

in volle natuur...

— Hier kan ik « Tommy » rustig uit wandelen laten... Op die manier kan-ie een beetje jagen, maar ik verkies hem toch zélf te voeden, want van zodra-ie het een of ander beest op heeft geslokt valt-ie onmiddellijk in slaap en heb ik soms uren nodig om de lieve stouterd terug te vinden... Als ik hem terug zie komen, is dat het bewijs dat mijn schatje niets gevonden heeft...

« Het schatje », zat ondertussen liefjes rond de hals van mijn gastvrouw

van het reptiel mee moest pikken, kon ik me er niet van weerhouden om dé ham-vraag te stellen : welke storm had er in het brein van dit aantrekkelijk meisje gewoed om *dit* te produceren...

Nou, Sandy gaf me zonder veel plichtplegingen de verklaring :

— Indertijd woonde ik te Boston... Ontegensprekelijk de meest snobistische stad van de Verenigde Staten... De meisjes krijgen er het soort opvoeding die je best kan vergelijken met die van de jonge Françaises uit de achttiende eeuw ! Het resultaat ? Nou, ik denk bievoorbeeld aan Grace Kelly, die gedurende haar hele leven « geblokkeerd » bleef... Wel, daar kwam ondertussen niet de minste verandering in... Terwijl de sex praktisch overal in de Verenigde Staten als een « must » wordt beschouwd (vele meisjes van dertien of veertien, kunnen zich niet eens meer herinneren wanneer ze precies hun vliesje in lieten pikken !), wilden mijn ouders me zogenaamd « vrijwaren »... Ver-

gerold, het koppie naar me toe, als om me naar waarde te schatten... Een « aanhankelijk » monster, om het zo maar eens uit te drukken... Hopelijk zou dat beest er niet in slagen om me te biologeren ! Voor zoiets, rekende ik in de allereerste plaats op de lekker uitziende Sandy...

Maar ik kon me er niet van weerhouden om ten opzichte van dat rotreptiel een gevoel van jaloersheid te produceren, want jullie hebben uiteraard ook al gemerkt dat die Amerikaanse één streling voor het oog is. Ik had haar wát graag « het oorkussen van de duivel » leren kennen, maar omdat ik nu eenmaal heel erg voorzichtig van aard ben, naderde ik mijn « slachtoffer » nooit tot op minder dan drie meter ! Gelukkig vonden Mr. Canon, Mr. Nikon en Mr. Minolta de telelens uit.

Maar afgezien van dit detail, verliepen ons onderhoud en de klassieke foto-sessie op een totaal normale manier... Ik hoefde Sandy niet te pramen om zich in haar nakie te zetten, en vermits mijn apparaten en spots de python geenszins leken te intimideren, speelde alles zich in de beste omstandigheden af...

Omwille van een fantasma...

Alhoewel... Telkens als ik Sandy's dijen kadreerde, en daar noodgedwongen de platte, driehoekige kop

domme, ik mocht niet eens naar men beweerde « gewaagde » films gaan kijken !

— Okay, maar ik kan me toch moeilijk indenken dat u zich omwille van die reden aan een python hechtte...

— Ja, en neen. Ik denk dat alle verboden spullen een supplementaire charme uitstralen... Hé, ik heb een idee om u mijn probleem stukken beter te situeren ! Op een bepaald moment, had ik verschrikkelijk veel zin om naar « Possession » te gaan

Het genot en de angst...

Ze glimlacht bij de bewuste herinneringen. Dan zet ze haar relaas gezapig voort :

— Heeft u die film gezien ? Isabelle Adjani wordt in letterlijke zin bezeten door een afschuwelijk monster, een soort mensenverslindende octopus... Het boezemt haar angst in, maar tegelijkertijd kan ze gewoon niet zonder ! En weet u waarom ? Nou, aan de ene kant domineert het monster het lichaam en de geest van het meisje, terwijl het meisje het monster aan de andere kant maksimaal in bescherming neemt : dat bewerkstelligt een zeer eigenaardige relatie, die evenwel

kijken, een prent met Isabelle Adjani. De Amerikaanse recensenten habben hem als totaal immoreel bestempeld... Uiteraard stelden mijn ouders hun idiote veto ! Daarom ging ik er stiekem naartoe, me tegen de muren aandrukkend alsof ik iets vreselijks ging doen, en het zien van die beelden kwam als de verwezenlijking van een fantasma op me over...

perfekt begrijpelijk is... Kijk maar eens om u heen : de natuur is soms heel erg bizar, maar tezelfdertijd zit alles totaal logisch in elkaar...

— En dát zou u nu ook aanvoelen ?

— Inderdaad ! Op een paar details na... In de allereerste plaats, is « Tommy » geen afschuwelijk monster... Op een bepaalde manier, vind ik de slangen zelfs mooi : hun gestroomlijnde vorm, hun veelkleurigheid... Ze hebben niks hoekigs, geen saillante spieren, en het is waarschijnlijk omwille van die reden dat ze een dergelijke fantastische kracht uitstralen, een kracht die nochtans zó langzaam op gang lijkt te komen. Ik maak er echt geen geheim van : soms maakt lijk mengsel van genot en angst... Het betreft een notie die je in alle psychologische naslagwerken terug kan vinden...

— Sorry, mompelde ik enigszins onderdanig, net als een kind dat met een hand in de koekjestrommel werd betrapt, maar van die toestanden ben ik echt niet zo best op de hoogte...

Net als een gigantische lul !

— Het is nochtans eenvoudig ! reageerde ze ietwat bits en ongeduldig, net als een onderwijzeres die een achterlijk mormel in « goede banen » wil leiden... Het genot en de angst kan je onmogelijk van elkaar loshaken, en « weet », er niet eens zoveel sprake meer van onbewustzijn is... Niks is minder waar, vermits de verboden dingen totaal onbegrijpelijk voor hem/haar zijn.... Men lanceert « neen », maar ze hebben geen idee van het waarom. Maar kom, we zijn hier nu ook weer niet om een kursus psychologie weg te geven ! Het was enkel mijn bedoeling om de nadruk te leggen op het feit dat de angst het genot minstens verdubbelt. Neuken met een man die een kleine pik heeft, is geenszins om over naar huis te schrijven... Want we kennen nu eenmaal ongeveer de intensiteit van de sensaties die we eraan over zullen houden... Maar als een open en blote

« Tommy » me bang, maar tegelijkertijd ben ik me er pertinent van bewust dat hij me nodig heeft... Als ik hem in de natuur achter moest laten, vooral in deze buurt, zou hij niet eens tien dagen overleven ! En die situatie produceert een unieke geestesingesteldheid, enorm ophitsend, een verrukkedat keert terug naar het onbewuste kind-breintje... Het kind dat met zijn sexueel apparaat speelt, ervaart méér genot als het zijn tenen bepotelt omdat het weet dat moeder de eerstgenoemde aanrakingen afkeurt... U zal natuurlijk onmiddellijk reageren met te zeggen dat van het moment af dat het kind vrouw gekonfronteerd wordt met de gigantische lul van een man, gaat ze onmiddellijk aan het sidderen en vraagt ze zich angstig af of die worst haar bij de penetratie niet doormidden zal scheuren... Nou, negen keer op de tien, komt ze al klaar vóór de eikel kontakt met haar kut heeft

gemaakt!

— Akkoord, maar ik zie het verband met Tommy niet zo best in...

— Hé, hó! Doet u het opzettelijk, of wát?! « Tommy » is voor mij dé perfekte illustratie van 'n reuzepik! Hij is dik, lang, krachtig... Als hij tussen mijn dijen glijdt, denk ik er onophoudelijk aan dat hij zou kunnen proberen, om me te penetreren, en dán raak ik onveranderlijk in alle staten!

— Even terug naar uw fantasma, graag?

Een kwestie van bezetenheid...

— Ha, u denkt nog altijd aan die prent? Akkoord... Isabelle Adjani is dus de minnares van een monster, een soort slijmerige octopus, en telkens als het jonge meisje een man versiert, wordt hij vermoord of opgevreten... Ongetwijfeld dankzij de verschillende « personaliteiten » die het absorbeert, transformeert het monster zich beetje bij beetje tot een menselijk wezen! Uiteindelijk komt er een échte man op de proppen... Het zou veel teveel tijd in beslag nemen om tot in de details te treden, want het verhaal koncentreert zich op een soort waanzin, maar het is precies dát aspekt dat me fascineert, dit binnen het kader van de ervaring die ik momenteel doormaak... Toen ik « Tommy » voor de eerste keer in die vitrine zag liggen, kon ik een gevoel van angst niet onderdrukken... En, hoe eigenaardig het ook mag klinken, was het precies omdat hij me bang maakte dat ik hem kocht... Ik hou echt niet van het idee dat ik betaalde om hem in mijn bezit te hebben, net alsof het een « ding » zou betreffen, maar enige tijd later was *hij* het die *mij* « bezat »... We brachten een uiterst rare relatie tot stand, vooral toen ik hem voor het eerst uit zijn glazen kooi liet om hem mij te laten naderen... Ik voelde me toen helemaal niet gerust, en had dan ook een geladen revolver naast me gelegd... Als « Tommy » zich toen rond mijn keel had gewrongen, zou ik geen sekonde geaarzeld hebben... Ik zou precies onder de kop hebben gevuurd, daar waar de huid van de hals heel erg zacht is... Geloof me, alleen al de gedachte aan die zalig aanvoelende huid, maakt mijn hitsig

lijf kompleet aan het rillen...

— Maar alles is dus prima verlopen...

— Ho, ja! Fantastisch zelfs... Ik weet niet precies waarom, maar voor het wagen van dat eksperiment had ik me in m'n blootje gezet... Over de psychologie van de reptielen wist ik niets af, maar waarschijnlijk liep ik toch minder risiko's als ik vermeed dat hij in het een of andere kledingstuk verward raakte... Als er toen zoiets was gebeurd, had ik hem zeker niet durven aanraken om hem te bevrijden, hij zou in paniek zijn geraakt, en dan had hij me misschien wél gebeten!... Toen heb ik me naakt op de grond uitgestrekt, zonder bruuske bewegingen, nauwelijks ademhalend... Ik volgde hem enkel met de ogen, alles in het werk stellend om mijn reakties onder kontrole te houden...

— En daarna?

— Nou, hij moet mijn « hitte » aan hebben gevoeld, want hij bewoog zich onmiddellijk naar me toe... Zonder de minste aarzeling... Hij gleed tussen mijn dijen, werkte zich langzaam de hoogte in, en kwam uiteindelijk tot stilstand, met de kop praktisch tussen mijn tieten in en een gedeelte van zijn lijf tegen mijn kut aangeperst... Even later, vond er een fabelachtig iets plaats: « Tommy » begon te bewegen, ietwat als een akkordeon, hij spande en ontspande zijn gestroomlijnd lijf... Het resultaat was absoluut fantastisch! Mijn kutlellen zwollen en er sijpelde een eerste kwakje geil uit mijn spleet!... Ja, het kan misschien gek klinken, maar ik was gewoon onbekwaam om anders te reageren en ik begon op mijn beurt zachtjes met het onderlijf te wiegen... « Tommy » pikte daar onmiddellijk op in en begon steeds meer druk op mijn kut uit te oefenen... Geloof me, nooit voordien had ik iets dergelijks ervaren en ik denk dat geen enkele man in staat is om zo'n verrukkelijke « feeling » aan de dag te leggen...

Een pakt van genot...

Na een kortstondige stilte, het was duidelijk dat ze innig van al die herinneringen genoot, vertelde Sandy nog:

— Mijn genot was zodanig intens, dat ik me ertoe gedwongen voelde om ook mijn armen en handen aan het werk te zetten... Heel erg voorzichtig, absoluut elke bruuske beweging vermijdend, omarmde ik « Tommy's » lijf, en ik geef grif toe dat ik het op een zulkdanige manier deed dat ik zijn kop tegen mijn tetters aangeplakt kon houden! Als hij me toen had willen bijten, had hij dat moeiteloos kunnen doen... Maar « Tommy » wou me hoogstwaarschijnlijk laten begrijpen dat we het saampjes prima met elkaar op een intiem akkoordje konden gooien, want toen rolde hij liefjes het uiteinde van zijn lijf rond mijn enkel... Hij deed het ondulerend, net alsof hij wou dat ik mijn dijen nog een stuk verder zou spreiden... Neen, ik ben ervan overtuigd dat u zich niet kan indenken hoe verschrikkelijk ophitsend zoiets is... En op dat moment, wist ik ook dat we een soort pakt ondertekend hadden, een pakt waarbij ons genot centraal stond... Natuurlijk, voelt « Tommy » niet zo warm aan als een minnaar en tot hier toe heeft hij me nog niet écht gepenetreerd, maar genieten doen we wél... Na me klaar te hebben gemaakt, ruikt hij niet naar transpiratie, maar het is net omwille van die reden dat hij als een grandioos cerebraal wezen op me overkomt, hij bespeelt alle snaren van mijn lijf zonder ooit zijn « self-control » te verliezen...

— Houdt u dan niet van het neuken met mannen?

— Natuurlijk wél, gekkerd! Ik weet niet of u het al gemerkt heeft, maar ik ben een « normaal » meisje, met alles erop en eraan om een lekkere neukpartner uit te maken!... Wat denkt u wel van mij, zeg? Net zoals elke andere vrouw, hou ik van een dikke lul in het kontje, het kutje of het mondje... Maar « Tommy » is een intelligent wezen, en ik denk zelfs dat hij stukken intelligenter is dan de meeste mannen... Telkens als ik met een man heb geneukt, moet ik me van kop tot teen wassen, zoniet ruikt hij de aanwezigheid van « de andere » en manifesteert hij op zijn manier zijn jaloersheid: door te mokken! Een paar keer weigerde hij me gewoon te benaderen, en dit gedurende verschillende dagen!

— Kan dat misschien iets met wantrouwen te maken hebben?

— Neen, neen... Het is zonder meer pure jaloersheid! Want als we ons na verschillende dagen weer met elkaar verzoenen, komt hij zich eerst zonder veel uitbundigheid tegen me aanwrijven, enigszins alsof hij bereid is om me mijn « dwaze streek » te vergeven! U kan zich niet indenken hoe gevoelig hij wel is, en op welke manieren hij bekwaam is om me zijn sentimenten te manifesteren... Maar er is iets dat als een paal boven water staat: hij is van mij, maar ook ik behoor hem toe... En het genot dat we uit onze relatie puren, is méér dan wederkerig!

Nick SIMPSON-FINNEY

CLUB CONTINENTAL
IS EEN UITGAVE VAN EDITIONS DES ARCHERS
VRIJHEIDSLAAN 119 - 1080 BRUSSEL
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER: ALAIN DECKER